

PÁTEK Emil

(14. 10. 1923, Kohoutov, okr. Chotěboř – 14. 2. 2011, Praha)

Pocházel z dělnické rodiny(jeho bratrem byl Jaroslav Pátek /viz/; po absolvování základní školy (1938) se vyučil strojním zámečníkem, v letech 1941-42 byl totálně nasazen ve Frankfurtu n. Mohanem, poté pracoval až do r. 1948 jako mechanik u soukromé firmy Eckardt v Chotěboři. Hned r. 1945 se stal členem KSČ a od r. 1948 působil v partajním aparátu nejprve jako organizační a politický tajemník na OV KSČ v Semtíně, pak od r. 1951 v oddělení propagandy a agitace na ÚV KSČ v Praze, kde také v letech 1957-60 absolvoval VŠP (RSDr. 1960). K 1. 8. 1960 nastoupil na MZV, kde byl záhy jmenován vedoucím tzv. Kulturně propagačního sekretariátu, později kulturně propagační komise. Od září 1963 do června 1967 působil jako velvyslanec v **Indonésii**, kde také v r. 1965 zažil protikomunistické pogromy. Po návratu z Djakarty byl zhruba rok zařazen v tehdejším 8. odboru (pro Přední Východ a Afriku), v červnu 1968 byl pak jmenován velvyslancem v komunistickém **Mongolsku**. V srpnu 1970 byl ovšem předčasně odvolán a vzhledem k vyloučení z KSČ musel k 31. 3. 1971 z MZV odejít. Údajně měl pracovat na Úřadu předsednictva vlády.

Jindřich DEJMEK, *Diplomacie Československa, Díl II. Biografický slovník československých diplomatů (1918-1992)*. Praha 2013, s. 520

[PÁTEK Emil | Ministerstvo zahraničních věcí České republiky \(mzv.cz\)](http://mzv.cz)